

The Hebrew Text Below

Mating Flight

From the 'Paperworks' catalogue, The Israel Museum, Jerusalem- Ticho House, Curator: Ronit Sorek

Hilla Ben Ari's *Mating Flight* is located in two arched, deep window niches, which the artist has blocked with lattices of paper (!), cut to appear woven of warp and woof. The space behind the lattice is piled with dead wasps in various stages of decomposition, made of paper and, like the lattice bars, painstakingly constructed by hand.* Observing the piles of wasp corpses creates a sense of unease, especially when considering the paper wasps' delicate appearance. Their delicacy contrasts directly with the negative image of the evil, stinging insect, a contrast mirrored in the gap between the work's title and its appearance: rather than a springtime mating flight that precedes reproduction, we are witness to a field of slaughter. The lattice has a double role: it both protects the gallery space from the wasps and activates the viewers, who must make an effort to peek between the bars in order to see inside the niche. In both roles, the use of paper is surprising: paper is not a natural first choice when depicting a barrier, much less a protective one. Perhaps the lattice is in fact meant to protect the artist, in past works, Ben Ari often created paper replicates of female figures, pictured as passive, bound, and associated with bodily fluids. Here as well she examines, with a critical, almost cruel eye, the issue of femininity and the relationship between strength and weakness. Even so, she seems to have retreated somewhat from the

harshly confrontational character of her previous work, both through the use of the lattice and by replacing the female figures with wasps.

על המיצב 'מעוף כלולות'

מתוך קטלוג התערוכה "מעבר לדף: עבודות נייר עכשוויות"

בית טיכו, מוזיאון ישראל ירושלים.

אוצרת: רונית שורק

עבודתה של הילה בן ארי "מעוף כלולות", ממוקמת בשתי גומחות חלון מקומרות ועמוקות, שהאמנית חוסמת אותן בסבכת נייר(!) דמוית שתי וערב. בחלל שנוצר מונחות ערמות של צרעות מתות, מקצתן כבר בשלבי התפוררות, וגם הן עשויות ביד בעבודת נייר עמלנית.* ההתבוננות בערמת הפגרים מעוררת אי-נוחות הגוברת לנוכח חזותן העדינה של צרעות הנייר. עדינותן עומדת בניגוד גמור לדימוי השלילי של החרק העוקצני והרוחש רע, ופער משתרע גם בין שמה של העבודה לבין מראה: לא מעוף כלולות אביבי המקדים הזדווגות ורבייה נשקף ממנה, אלא שדה קטל. לסבכה תפקיד כפול: היא מגנה על חלל הגלריה מפני הצרעות ומאלצת את הצופים להתאמץ ולהציץ בעד הפתחים, כדי להתרשם מהמראה שמעבר לה. בשני תפקידיה אלה מפתיע השימוש בנייר, שאיננו הבחירה הטבעית לתיאור מחסום ובוודאי לא מחסום-הגנה. ייתכן בכלל שהסבכה נועדה להגן על האמנית דווקא – בן ארי הרבתה ליצור דמויות נשים משוכפלות מנייר כשהן פסיביות, קשורות ומקושרות לנוזלי גוף. גם כאן היא בודקת בביקורתיות כמעט אכזרית את הנשיות ואת היחסים שבין חולשה לחוזק, אך נראה שהיא נסוגה מעט מהישירות והבוטות האופייניות ליצירתה הן באמצעות העמדת הסבכה הן על-ידי המרת הנשים בצרעות

*הצרעה היא מסוג YELLOW JACKET, צרעה בנאית, המכונה את קנה מנייר העשוי קליפת עץ, שהיא טוחנת בפיה

ומערבבת ברוק. היא מקננת בחלונות ובמקומות נסתרים.